

tivering, naar man henviser til, at der i den nærmeste Fremtid foreligger Toldlovens Revision og Revisionen af Ejendoms-skatterne, for man kan dog ikke ansætte Embedsmænd i Forhold til det rent midlertidige Arbejde, der paa et givet Tidspunkt kan foreligge. At man saa vil give denne nye Embedsmand det Arbejde senere hen at være vejledende ved Lovenes Gennemførelse, kan naturligvis være godt nok, idet den Mand ved det Arbejde, han har haft med at forberede Lovene, er kommet særlig ind i disse Loves Detailler. Men man anfører i Anmærkningerne til Lovforslaget, at man her vil følge den Vej, man er gaaet i vore Nabolande, og vil forberede Reformen af vor Skattelovgivning ved Hjælp af en Embedsmand i Stedet for som tidligere ved Hjælp af en Kommission. Jeg tror ikke, det er en heldig Vej at gaa. Dersom man skal have en særlig Forberedelse for den Slags Love, forekommer det mig, at det er det rigtigste, at man til denne Forberedelse tager Folk ude fra det praktiske Liv og sætter dem ind i Kommissioner. Man kan saa der tage Folk med fra Administrationen, der tidligere har haft med den Slags Sager at gøre ved Lovenes Forvaltning. Det vil give langt bedre Resultater, end man opnaar ved, at en enkelt Mand gør Arbejdet. Man kan ikke forudsætte, at en enkelt Mand, selv om han er dygtig og kundskabsrig og har erhvervet sig megen praktisk Erfaring, kan have al den Viden, som er nødvendig for at forberede og senere gennemføre en Lovgivning paa Toldlovens, paa Ejendomsskatternes, paa Stempelskatternes og paa de mange andre Omraader, som falder ind under vor Skattelovgivning. Jeg er derfor glad ved, at den foregaaende ærede Taler foreslaar, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, hvor vi kan faa Lejlighed til nærmere at forhandle Spørgsmaalet og undersøge, hvad der kan gøres, saa at den Mangel paa Arbejdskraft, man har sporet, kan blive afhjulpet, men afhjulpet paa en saadan Maade, at vi for det første ikke binder os til en ny Institution i Fremtiden uden paa Forhaand at være klar over, hvad vi gaar med til, og for det andet ikke afskærer os fra ved Revisioner af større Betydning af de Love, jeg her har nævnt, at kunne gaa den Vej, vi tidligere er gaaet, og som jeg anser for at være mere praktisk end den at have en enkelt Embedsmand til at gøre Arbejdet, nemlig at lade en Kommission undersøge Sagen.

G. Fog-Petersen: De to foregaaende Talere har været enige med Finansministeren i, at de to Embeder, som i Øjeblikket er slaaede sammen til eet Embede, Embedet som Generaldirektør for Toldvæsenet og Chef for Skattedepartementet, er saa store og omfattende, at een Mand vanskeligt vil kunne bestride dem, og det Forslag, som her foreligger fra den højtærede Finansminister, gaar da ogsaa ud paa at ansætte en tilforordnet til dette Embede med Departementschefs Rang, Lønning og Pension, for navnlig i de nærmest kommende Aar, hvor det store Revisionsarbejde foreligger, at tage sin Part af Generaldirektørens og Chefens for Skattedepartementets Arbejde. Naar den højtærede Minister kræver dette, og der altsaa er Enighed om, at noget maa der ændres i den Retning, tror jeg, det er rigtigt, og vil anbefale, at man søger at skaffe den fornødne Arbejds-kraft til Stede. Men jeg vil i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, hvad ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sagde, at Embederne som Generaldirektør og som Chef for Skattedepartementet aldrig er blevet sammensmeltet til eet, og at det formentlig vil være rigtigt, naar man opretter et nyt Embede indenfor Finansministeriet, at der da ikke vedbliver at være to overordnede Embeder som hidtil, men at man reducerer dem til eet. Om Arten af det Embede, der skal oprettes — om den Form, der her foreslaas, er heldig — er et Spørgsmaal, det kan være værd at overveje i et Udvalg, og jeg kan slutte mig til de to foregaaende ærede Talere i Kravet om at faa denne Sag henvist til et Udvalg. Der vil gaa ikke saa faa Aar, inden man bliver færdig med det store Arbejde, der forestaar paa Skattevæsenets Omraade, men der staar ikke skrevet noget Sted, at en Lov som den her foreslaaede skal vare evig. Jeg mener, at de nærmeste Aar i høj Grad vil kræve en Løsning som den, her er foreslaaet, men dermed er det ikke sagt, at man i de Aar, der kommer senere, vil være bedst tjent dermed, og saa staar det Ministeriet og Rigsdagen frit for til den Tid at ændre det, man nu maatte vedtage.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen) sagde, at det til Forberedelse af de nye Love var bedst at tage Folk ude fra det praktiske Liv og sætte dem ind i en Kommission. Men denne Situation foreligger ikke, naar der f. Eks. er Tale om en Revision af Toldloven i 1916. Dels har vi en fast